Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

zo 6. septembra 2012*

„Žaloba o neplatnosť — Nariadenie (EÚ, Euratom) č. 617/2010 — Oznamovanie investičných projektov v oblasti energetickej infraštruktúry v rámci Európskej únie Komisii — Voľba právneho základu — Článok 337 ZFEÚ a článok 187 AE — Článok 194 ZFEÚ“

Vo veci C-490/10,

ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ, podaná 8. októbra 2010,

Európsky parlament, v zastúpení: M. Gómez-Leal, J. Rodrigues a L. Visaggio, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: M. Simm a A. Lo Monaco, splnomocnené zástupkyne,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Francúzska republika, v zastúpení: G. de Bergues a A. Adam, splnomocnení zástupcovia,

Európska komisia, v zastúpení: P. Oliver a O. Beynet, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastníci konania,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory J. N. Cunha Rodrigues, sudcovia U. Lõhmus, A. Rosas, A. Ó Caoimh (spravodajca) a C. G. Fernlund,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 18. apríla 2012,

* Jazyk konania: francúzština.

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Európsky parlament sa svojou žalobou domáha, aby Súdny dvor jednak zrušil nariadenie Rady (EÚ, Euratom) č. 617/2010 z 24. júna 2010 o oznamovaní investičných projektov v oblasti energetickej infraštruktúry v rámci Európskej únie Komisii a o zrušení nariadenia (ES) č. 736/96 (Ú. v. EÚ L 180, s. 7, ďalej len „napadnuté nariadenie“) a jednak v prípade, ak Súdny dvor zruší toto nariadenie, zachoval jeho účinky až do prijatia nového nariadenia.

Právny rámec

2 Odôvodnenia 1 až 5, 7, 8, 11 a 15 napadnutého nariadenia znejú:

„(1) Získanie celkového prehľadu o vývoji investícií do energetickej infraštruktúry v Únii má zásadný význam pre Komisiu z hľadiska plnenia jej úloh v oblasti energetiky. Dostupnosť pravidelne poskytovaných a aktuálnych údajov a informácií by mala Komisii umožniť vykonávať potrebné porovnania a hodnotenia alebo navrhovať relevantné opatrenia na základe vhodných číselných údajov a analýz, najmä pokiaľ ide o budúcu rovnováhu ponuky a dopytu v odvetví energetiky.

(2) Situácia v energetike sa v rámci Únie i mimo nej za posledné roky výrazne zmenila, v dôsledku čoho majú investície do energetickej infraštruktúry zásadný význam z hľadiska zabezpečenia energetických zásob Únie a fungovania vnútorného trhu, ako aj z hľadiska prechodu na nízkouhlíkový energetický systém, ktorý Únia začala.

(3) Nový energetický kontext si vyžaduje významné investície do všetkých druhov infraštruktúr vo všetkých odvetviach energetiky, ako aj vývoj nových druhov infraštruktúry a zavádzanie nových technológií na trhu. Liberalizácia odvetvia energetiky a ďalšia integrácia vnútorného trhu poskytuje hospodárskym subjektom väčší priestor na investovanie a nové politické požiadavky, napríklad ciele týkajúce sa palivového mixu. Zároveň zmenia politiku členských štátov v oblasti novej a/alebo modernizovanej energetickej infraštruktúry.

(4) V tomto kontexte by sa investíciám do energetickej infraštruktúry v Únii mala venovať väčšia pozornosť, najmä s cieľom predvídať problémy, podporovať najlepšie postupy a zaviesť do budúceho vývoja energetického systému Únie väčšiu transparentnosť.

(5) Komisia, a najmä jej útvar na sledovanie trhu energetiky by preto mali mať k dispozícii presné údaje a informácie o investičných projektoch vrátane projektov vyraďovania z prevádzky, ktoré sa týkajú najdôležitejších súčastí energetického systému Únie.

…

(7) Na základe článkov 41 a 42 [AE] majú podniky povinnosť oznamovať svoje investičné projekty. Takéto informácie je potrebné doplniť najmä o pravidelné správy o realizácii investičných projektov. Týmito ďalšími správami nie sú dotknuté články 41 až 44 [AE].

(8) Aby Komisia mala jednotný pohľad na budúci vývoj energetického systému Únie ako celku, je potrebný harmonizovaný rámec predkladania správ o investičných projektoch založený na aktualizovaných kategóriách oficiálnych údajov a informácií, ktoré by mali poskytovať členské štáty.

…

(11) S cieľom vyhnúť sa neprimeraným administratívnym záťažiam a minimalizovať náklady pre členské štáty a podniky, predovšetkým pre malé a stredné podniky, by malo toto nariadenie umožňovať oslobodenie členských štátov a podnikov od povinnosti predkladať správy za predpokladu, že sa rovnocenné informácie poskytujú Komisii v zmysle osobitných právnych aktov pre odvetvie energetiky, ktoré prijali inštitúcie Únie, zameriavajúc sa na dosiahnutie cieľov konkurencieschopných energetických trhov v Únii, udržateľnosti energetického systému Únie a bezpečnosti dodávok energie do Únie. Malo by sa teda predchádzať akémukoľvek zdvojovaniu požiadaviek na podávanie správ uvedených v treťom balíku o vnútornom trhu s elektrinou a zemným plynom.

…

(15) Komisia a predovšetkým jej útvar na sledovanie trhu energetiky by mal zabezpečovať pravidelnú a medziodvetvovú analýzu štrukturálneho vývoja a perspektív energetického systému Únie a podľa potreby aj cielenejšiu analýzu niektorých aspektov tohto energetického systému. Táto analýza by mala prispievať najmä k identifikovaniu možných medzier v infraštruktúre a investíciách z hľadiska rovnováhy ponuky a dopytu v odvetví energetiky. Analýza by mala byť aj príspevkom do diskusie o energetických infraštruktúrach na úrovni Únie a mala by sa preto zasielať Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a sprístupňovať zainteresovaným stranám.“

3 Článok 1 napadnutého nariadenia nazvaný „Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti“ stanovuje:

„1. Týmto nariadením sa ustanovuje spoločný rámec, na základe ktorého sa Komisii oznamujú údaje a informácie o investičných projektoch v oblasti energetickej infraštruktúry v odvetviach ropy, zemného plynu, elektriny, vrátane elektriny z obnoviteľných zdrojov, a biopalív a o investičných projektoch týkajúcich sa zachytávania a ukladania oxidu uhličitého, ktorý sa vyprodukoval v týchto odvetviach.

2. Toto nariadenie sa uplatňuje na investičné projekty typov uvedených v prílohe, na ktorých už začali stavebné alebo vyraďovacie práce, alebo o ktorých sa už prijalo konečné investičné rozhodnutie.

…“

4 Článok 2 tohto nariadenia nazvaný „Vymedzenie pojmov“ najmä stanovuje, že na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

„10. ‚zdroje energie‘ sú:

i) primárne zdroje energie, ako je ropa, zemný plyn alebo uhlie;

ii) transformované zdroje energie, ako je elektrina;

iii) obnoviteľné zdroje energie, vrátane elektriny z vodných zdrojov, biomasy, bioplynu, veternej a slnečnej energie, energie vĺn a prílivu a geotermálnej energie, a

iv) energetické produkty, ako sú rafinované ropné produkty a biopalivá“.

5 Článok 3 uvedeného nariadenia nazvaný „Oznamovanie údajov“ stanovuje:

„1. Členské štáty alebo nimi poverené subjekty pre úlohu zhromažďovania všetkých údajov a informácií uvedených v tomto nariadení túto úlohu plnia od 1. januára 2011 a potom každé dva roky, pričom zabezpečujú primeranosť záťaže spojenej so zberom údajov a predkladaním správ.

Údaje a príslušné informácie o projektoch uvedené v tomto nariadení oznámia Komisii v roku 2011, ktorý bude prvým nahlasovacím rokom, a potom ich oznamujú každé dva roky. …

…

2. Členské štáty alebo nimi poverené subjekty sú oslobodené od povinností stanovených v odseku 1, ak a v rozsahu, v ktorom v zmysle osobitného práva Únie pre odvetvie energetiky alebo Zmluvy o Euratome:

a) dotknuté členské štáty alebo nimi poverené subjekty už údaje alebo informácie spĺňajúce požiadavky tohto nariadenia Komisii oznámili a uviedli dátum oznámenia a príslušný osobitný právny akt, alebo

b) osobitný orgán bol poverený vypracovaním viacročného investičného plánu v oblasti energetickej infraštruktúry na úrovni Únie a na tento účel zhromažďuje údaje a informácie spĺňajúce požiadavky tohto nariadenia. V tomto prípade a na účely tohto nariadenia oznamuje všetky príslušné údaje a informácie Komisii osobitný orgán.“

6 Podľa článku 4 toho istého nariadenia nazvaného „Zdroje údajov“:

„Dotknuté podniky oznamujú údaje alebo informácie uvedené v článku 3 členským štátom alebo nimi povereným subjektom, na ktorých území plánujú realizovať investičné projekty. …

Prvý odsek sa neuplatňuje na podniky, v prípade ktorých sa dotknuté členské štáty rozhodli použiť iné prostriedky na to, aby Komisii poskytli údaje alebo informácie uvedené v článku 3.“

7 Článok 5 napadnutého nariadenia s názvom „Obsah oznámenia“ stanovuje:

„1. Pri investičných projektoch typov uvedených v prílohe oznámenie ustanovené v článku 3 obsahuje v príslušných prípadoch:

a) objem plánovaných kapacít alebo kapacít vo výstavbe;

b) druh a hlavné charakteristiky plánovanej infraštruktúry alebo kapacít, alebo infraštruktúry, alebo kapacít vo výstavbe prípadne vrátane miesta v prípade projektov cezhraničného prenosu;

c) pravdepodobný rok uvedenia do prevádzky;

d) druh použitých zdrojov energie;

e) zariadenia schopné reagovať na krízy v oblasti bezpečnosti dodávok, ako je vybavenie umožňujúce spätný tok alebo prechod na iné palivo, a

f) vybavenie systémami na zachytávanie uhlíka alebo mechanizmami na dodatočné vybavenie systémami na zachytávanie a ukladanie uhlíka.

2. Pri navrhovanom vyradení kapacity z prevádzky sa v oznámení ustanovenom v článku 3 uvádza:

a) charakter a kapacita príslušnej infraštruktúry a

b) pravdepodobný rok vyradenia z prevádzky.

3. V každom oznámení podľa článku 3 sa v príslušných prípadoch uvedie celkový objem inštalovaných výrobných, prenosových a skladovacích kapacít, ktoré existujú na začiatku príslušného nahlasovacieho roku alebo ktorých prevádzka je prerušená na obdobie dlhšie ako tri roky.

Členské štáty, nimi poverené subjekty alebo osobitný orgán uvedený v článku 3 ods. 2 písm. b) môžu k oznámeniam pripojiť relevantné pripomienky, ako napríklad pripomienky týkajúce sa zdržania alebo prekážok pri realizácii investičných projektov.“

8 Článok 6 tohto nariadenia s názvom „Kvalita a sprístupnenie údajov“ stanovuje:

„1. Členské štáty, nimi poverené subjekty alebo prípadne osobitné orgány sa zameriavajú na zabezpečenie kvality, relevantnosti, správnosti, jednoznačnosti, včasnosti a koherentnosti údajov a informácií, ktoré oznamujú Komisii.

V prípade osobitných orgánov sa oznámené údaje a informácie môžu doplniť o príslušné pripomienky členských štátov.

2. Komisia môže údaje a informácie zaslané na základe tohto nariadenia uverejniť najmä v analýzach uvedených v článku 10 ods. 3 pod podmienkou, že sa tieto údaje a informácie uverejnia v agregovanej podobe, pričom sa neuverejnia údaje o jednotlivých podnikoch a zariadeniach a ani sa z nich tieto údaje nemôžu dať vyvodiť.

3. Každý členský štát, Komisia alebo nimi poverený subjekt zachováva dôvernosť citlivých údajov a informácií citlivých z obchodného hľadiska, ktorými disponuje.“

9 Článok 7 napadnutého nariadenia stanovuje, že Komisia prijme do 31. októbra 2010 ustanovenia potrebné na vykonávanie tohto nariadenia týkajúce sa formulára a iných technických podrobností oznamovania údajov a informácií uvedených v článkoch 3 a 5 toho istého nariadenia.

10 Podľa článku 8 napadnutého nariadenia nazvaného „Spracúvanie údajov“:

„Komisia je zodpovedná za vývoj, prevádzku, riadenie a údržbu zdrojov informačných technológií potrebných na prijímanie, uchovávanie a akékoľvek spracúvanie údajov alebo informácií o energetickej infraštruktúre oznámených Komisii na základe tohto nariadenia.“

11 Článok 9 tohto nariadenia nazvaný „Ochrana jednotlivcov v súvislosti so spracúvaním údajov“ stanovuje:

„Toto nariadenie sa uplatňuje bez toho, aby tým bolo dotknuté právo Únie, a nemenia sa ním najmä povinnosti členských štátov týkajúce sa spracúvania osobných údajov ustanovené smernicou 95/46/ES ani povinnosti, ktoré pre inštitúcie a orgány Únie vyplývajú z nariadenia (ES) č. 45/2001, pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov pri plnení ich povinností.“

12 Článok 10 uvedeného nariadenia nazvaný „Monitorovanie a predkladanie správ“ vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Na základe zaslaných údajov a informácií a prípadne aj akýchkoľvek iných zdrojov údajov vrátane údajov obstaraných Komisiou a prihliadajúc na relevantné analýzy, ako sú viacročné plány rozvoja sietí plynu a elektriny, Komisia každé dva roky zverejní a predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru medziodvetvovú analýzu štrukturálneho vývoja a perspektív energetického systému Únie. Táto analýza sa zameriava najmä na:

a) zistenie možnej budúcej nerovnováhy medzi ponukou energie a dopytom po nej, ktorá je významná z hľadiska energetickej politiky Únie;

b) zistenie prekážok pri investíciách a podporu najlepších postupov na ich odstraňovanie a

c) zvýšenie transparentnosti pre účastníkov trhu, aj potenciálnych.

Komisia môže takisto na základe týchto údajov a informácií poskytnúť akúkoľvek osobitnú analýzu, ktorá sa bude považovať za potrebnú alebo vhodnú.“

13 Podľa článku 13 napadnutého nariadenia toto nariadenie nadobudlo účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*, ktorým je 15. júl 2010.

14 Príloha tohto nariadenia nazvaná „Investičné projekty“ najmä stanovuje:

„3. Elektrina

3.1. Výroba

— Tepelné a jadrové elektrárne (generátory s kapacitou 100 MWe alebo vyššou kapacitou),

…“

Okolnosti predchádzajúce sporu

15 Dňa 17. júla 2009 sa Komisia obrátila na Radu s návrhom nariadenia, ktorým sa nahrádza nariadenie Rady (ES) č. 736/96 z 22. apríla 1996 o oznamovaní investičných projektov s významom na úrovni Spoločenstva v oblastiach ropy, zemného plynu a elektriny Komisii [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 102, s. 1). Tento návrh bol založený na článku 284 ES a článku 187 AE. Aj keď tieto ustanovenia neupravujú nijakú formu spoluúčasti Parlamentu na rozhodovacom konaní, Rada rozhodla o jeho konzultovaní, ako to urobila pri prijímaní nariadenia č. 736/96.

16 V nadväznosti na nadobudnutie platnosti Lisabonskej zmluvy 1. decembra 2009 predseda výboru Parlamentu pre priemysel, výskum a energetiku listom z 8. decembra 2009 vyzval člena Komisie povereného oblasťou energetiky, aby opätovne preskúmal voľbu právneho základu tohto návrhu tak, aby bol založený na článku 194 ZFEÚ. Tento člen odpovedal, že vzhľadom na to, že článok 284 ES, teraz článok 337 ZFEÚ, a článok 187 AE neboli dotknuté Lisabonskou zmluvou, aj naďalej predstavujú správny právny základ v oblasti oznamovania informácií.

17 Dňa 25. februára 2010 prijal Parlament uznesenie obsahujúce stanovisko k predmetnému návrhu, ktoré obsahovalo pozmeňujúci a doplňujúci návrh č. 1 s cieľom nahradiť článok 337 ZFEÚ a 187 AE článkom 194 ods. 1 a 2 ZFEÚ ako právnym základom.

18 Rada nezmenila návrh nariadenia v tomto bode a 24. júna 2010 prijala napadnuté nariadenie na základe článku 337 ZFEÚ a článku 187 AE.

19 Keďže Parlament zastával názor, že napadnuté nariadenie malo byť prijaté iba na základe článku 194 ods. 1 a 2 ZFEÚ, podal túto žalobu o neplatnosť.

Návrhy účastníkov konania

20 Parlament navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnuté nariadenie a

— zaviazal Radu na náhradu trov konania.

21 Rada navrhuje, aby Súdny dvor:

— zamietol žalobu a

— zaviazal Parlament na náhradu trov konania.

22 Uznesením predsedu Súdneho dvora z 5. apríla 2011 bolo vyhovené návrhu Francúzskej republiky a Komisie na vstup do konania ako vedľajší účastníci konania na podporu návrhov Rady.

O žalobe

Argumentácia účastníkov konania

23 Parlament uvádza jediný dôvod na zrušenie založený na chybe pri voľbe právneho základu napadnutého nariadenia v rozsahu, v akom bolo nesprávne prijaté na základe článku 337 ZFEÚ, zatiaľ čo normotvorca Únie disponoval nevyhnutnými právomocami na tento účel podľa článku 194 ods. 2 ZFEÚ. Táto chyba by mala mať za následok zrušenie uvedeného nariadenia, keďže Parlament sa mohol zúčastniť na jeho prijímaní iba v medziach jednoduchej konzultácie, zatiaľ čo v súlade s týmto posledným uvedeným ustanovením sa mal dodržať riadny legislatívny postup.

24 Podľa Parlamentu hlavným cieľom napadnutého nariadenia je prispievať k uskutočneniu cieľov politiky Únie v oblasti energetiky vymenovaných v článku 194 ods. 1 ZFEÚ, osobitne pokiaľ ide o bezpečnosť dodávok energie.

25 Čo sa týka obsahu nariadenia, Parlament tvrdí, že z jeho článku 10 ods. 1 vyplýva, že Komisia je poverená na základe informácií zaslaných podľa uvedeného nariadenia pravidelne vypracovať medziodvetvovú analýzu štrukturálneho vývoja a perspektív energetického systému Únie s cieľom najmä zistiť možnú budúcu nerovnováhu medzi ponukou energie a dopytom po nej, ktorá je významná z hľadiska energetickej politiky Únie, a zvýšiť transparentnosť pre účastníkov trhu energetiky, aj potenciálnych. Fungovanie tohto trhu, bezpečnosť dodávok energie a energetická efektívnosť patria medzi ciele vymenované v článku 194 ods. 1 ZFEÚ. Zhromažďovanie informácií upravené tým istým nariadením predstavuje iba nástroj v prospech uskutočnenia týchto cieľov.

26 Parlament nespochybňuje skutočnosť, že možno uplatniť článok 337 ZFEÚ ako všeobecný právny základ, pokiaľ ide o opatrenia týkajúce sa zhromažďovania informácií. S odkazom na rozsudky zo 6. júla 1982, Francúzsko a i./Komisia (188/80 až 190/80, Zb. s. 2545), ako aj z 9. novembra 1995, Nemecko/Rada (C-426/93, Zb. s. I-3723), však tvrdí, že ak takéto zhromažďovanie špecificky zodpovedá cieľom vlastným jednej z politík Únie, takýto všeobecný základ musí ustúpiť pred osobitným základom zodpovedajúcim týmto cieľom.

27 V každom prípade aj za predpokladu, že článok 337 ZFEÚ môže byť legitímne uplatnený v danej veci z rovnakého titulu ako článok 194 ods. 2 ZFEÚ, Parlament, poukazujúc na rozsudok z 11. júna 1991, Komisia/Rada (C-300/89, Zb. s. I-2867, bod 20), sa domnieva, že podľa judikatúry Súdneho dvora by mal byť tento posledný uvedený právny základ privilegovaný vo vzťahu k prvému, lebo užšie zapája Parlament do prijatia dotknutého aktu.

28 Pokiaľ ide o dodatočné uplatnenie článku 187 AE, Parlament tvrdí, že takéto uplatnenie nebolo nevyhnutné. Na rozdiel od článku 40 AE totiž mechanizmus zhromažďovania údajov zavedený napadnutým nariadením nepatrí do rámca cieľa podpory alebo koordinácie investícií v oblasti jadrovej

energie. Podľa článku 3 ods. 2 tohto nariadenia tak oznamovanie údajov týkajúcich sa sektoru jadrovej energie je nevyhnutné iba v prípade, ak tieto údaje ešte neboli zaslané Komisii podľa Zmluvy o ESAE. Toto nariadenie sa teda netýka prijatia opatrení týkajúcich sa vývoja sektora jadrovej energie.

29 V každom prípade aj za predpokladu, že uplatnenie článku 187 AE sa núka vzhľadom na cieľ sledovaný napadnutým nariadením a na obsah tohto nariadenia, Parlament sa domnieva, že súčasné uplatnenie článku 187 AE a článku 194 ods. 2 ZFEÚ je možné, lebo tieto dve ustanovenia nie sú nezlučiteľné z procesného hľadiska. Podľa rozsudku zo 6. novembra 2008, Parlament/Rada (C-155/07, Zb. s. I-8103, bod 79), je teda uplatniteľný riadny legislatívny postup, pretože článok 194 ods. 2 ZFEÚ predpokladá významnejšiu účasť Parlamentu. Chyba, ktorej sa dopustila Rada v tomto ohľade, v dôsledku toho spôsobuje čisto formálnu nezrovnalosť, lebo sa nedotýka voľby uplatniteľného rozhodovacieho konania.

30 Parlament nakoniec uvádza, že sa nebráni tomu, aby za predpokladu, že Súdny dvor zruší napadnuté nariadenie, zachoval účinky tohto nariadenia v súlade s článkom 264 druhým odsekom ZFEÚ, keďže z celkového hľadiska nič nenamieta ani proti cieľu sledovanému týmto nariadením, ani proti prostriedkom, ktoré sa majú na tento účel použiť.

31 Rada, podporovaná Francúzskou republikou a Komisiou, spochybňuje tvrdenie, podľa ktorého napadnuté nariadenie má za cieľ uskutočnenie cieľov politiky Únie v oblasti energetiky. Podľa jeho článku 1 ods. 1 má totiž toto nariadenie za cieľ stanoviť spoločný rámec, na základe ktorého sa Komisii oznamujú údaje a informácie o investičných projektoch v oblasti energetických infraštruktúr. Cieľom tohto nariadenia je tak umožniť Komisii pravidelne disponovať aktualizovanými údajmi, aby mohla splniť svoje úlohy, keďže disponovanie dôveryhodnými informáciami je na tieto účely zásadné. Parlament v tejto súvislosti zamieňa cieľ napadnutého nariadenia s cieľom, ktorý bude sledovaný neskôr prostredníctvom opatrení, ktoré budú prípadne navrhnuté Komisiou na základe analýzy takto získanej informácie. Cieľ týchto budúcich návrhov nepredstavuje objektívnu skutočnosť na účely voľby právneho základu uvedeného nariadenia.

32 Komisia v tejto súvislosti tvrdí, že zhromažďovanie informácií týkajúcich sa investícií do energetických infraštruktúr nemôže priamo prispieť k uskutočneniu cieľov energetickej politiky a zabezpečeniu bezpečnosti dodávok v Únii. Na to sú nevyhnutné oveľa rozsiahlejšie opatrenia ako iba jednoduché zhromažďovanie informácií, ako najmä organizácia investícií do niektorých infraštruktúr, vytvorenie zdrojov financovania alebo zavedenie stimulačného rámca pre tieto investície.

33 Pokiaľ ide o obsah napadnutého nariadenia, Rada sa domnieva, že z článkov 3 až 10 tohto posledného uvedeného nariadenia jasne vyplýva, že oznamovanie informácií tvorí jeho jediný obsah, keďže toto nariadenie stanovuje povinnosť pre členské štáty a podniky zhromaždiť požadované údaje a zaslať ich Komisii v agregovanej podobe. Osobitne článok 10 uvedeného nariadenia definuje na tento účel špecifické úlohy pridelené Komisii, ako aj podmienky používania a rozširovania týchto údajov.

34 Podľa Rady uplatnenie článku 337 ZFEÚ vyžaduje, aby boli splnené tri skutočnosti, a to povinnosť zaslať informáciu Komisii, určenie limitov a podmienok Radou, ako aj potrebný charakter informácie na účely splnenia úloh zverených Komisii. Vo svetle článkov 3 a 4 napadnutého nariadenia je prvá z týchto skutočností zjavne prítomná. Druhá tiež, pretože vo svojich článkoch 5 až 9 toto nariadenie stanovuje limity, pokiaľ ide o druh dotknutých informácií, ako aj uverejňovanie a spracovanie údajov, zatiaľ čo článok 10 uvedeného nariadenia definuje špecifické úlohy pridelené Komisii, ako aj podmienky používania a rozširovania týchto údajov Komisiou. Rada dopĺňa, že informácie, ktoré Komisia môže požadovať, musia byť potrebné na splnenie jej úloh, ktoré sú vysvetlené osobitným spôsobom v článku 10 toho istého nariadenia a všeobecnejšie v článku 17 ZEÚ.

35 Rada tvrdí, že Súdny dvor už v bode 19 už citovaného rozsudku Nemecko/Rada rozhodol, že článok 337 ZFEÚ predstavuje správny právny základ pre zhromažďovanie informácií Komisiou, lebo toto ustanovenie priznáva tejto inštitúcii všeobecnú právomoc na zhromažďovanie akejkoľvek informácie potrebnej na splnenie svojich úloh.

36 Rada a Francúzska republika spochybňujú tvrdenie, podľa ktorého článok 337 ZFEÚ musí byť vylúčený, ak sa zhromažďovanie informácií vzťahuje na jednu z politík Únie. Skutočnosť, že sa akt vzťahuje na oblasť energetiky, totiž nestačí na to, aby bol článok 194 ZFEÚ uplatniteľný. V predmetnom prípade, aj keď je preto napadnuté nariadenie prepojené s politikou energetiky, nič to nemení na tom, že jeho dosahy na energetickú politiku Únie sú iba nepriame a vedľajšie vzhľadom na hlavný cieľ tohto nariadenia.

37 Podľa Francúzskej republiky, Rady a Komisie by výklad navrhovaný Parlamentom viedol k odstráneniu akéhokoľvek potrebného účinku článku 337 ZFEÚ, pretože podľa zásady pridelených právomocí sa toto ustanovenie môže uplatniť iba v prípade existencie právomoci Únie.

38 Rada zdôrazňuje, že možnosť, že iné ustanovenia Zmluvy o FEÚ by sa mohli naďalej uplatňovať v oblasti energetiky napriek zavedeniu právneho základu týkajúceho sa politiky energetiky do tejto zmluvy, je upravená v samotnom článku 194 ZFEÚ, ktorý sa uplatňuje „bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie ostatných ustanovení zmlúv“. Taký je prípad nielen článku 337 ZFEÚ, pokiaľ ide o zhromažďovanie informácií Komisiou, ale aj a najmä článku 122 ZFEÚ, ktorý povoľuje prijatie vhodných opatrení Radou v prípade krízy v dodávke produktov v oblasti energetiky, ako aj článku 170 ZFEÚ, pokiaľ ide o rozvoj transeurópskych sietí v oblastiach energetických infraštruktúr, a článku 338 ZFEÚ v oblasti štatistík.

39 Rada, Francúzska republika a Komisia sa domnievajú, že článok 337 ZFEÚ a článok 338 ZFEÚ, ktoré sa nachádzajú medzi všeobecnými a záverečnými ustanoveniami Zmluvy o FEÚ, majú všeobecnú povahu v tom zmysle, že sú uplatniteľné na všetky oblasti právomoci Únie. Tieto ustanovenia treba v dôsledku toho považovať za osobitnejšie, pokiaľ ide o ich predmety týkajúce sa vypracovania štatistík a práva Komisie na informácie vo vzťahu k akémukoľvek inému ustanoveniu tejto Zmluvy týkajúcemu sa odvetvovej politiky. Výklad už citovaného rozsudku Nemecko/Rada, na ktorý poukazuje Parlament, je teda nesprávny.

40 Rada a Komisia v tejto súvislosti zdôrazňujú, že hoci sa údaje zozbierané vďaka napadnutému nariadeniu týkajú energetických infraštruktúr, môžu byť použité Komisiou v súlade s jeho článkom 10 ods. 1 nielen v rámci politiky energetiky, ale tiež v prospech všetkých jej politík, ako je rozvoj transeurópskych sietí v odvetviach energetických infraštruktúr, hospodárskej súťaže, slobody usadiť sa, slobodného poskytovania služieb alebo voľného pohybu kapitálu.

41 Rada, podporovaná v tomto bode Francúzskou republikou a Komisiou, sa domnieva, že uplatnenie článku 187 AE ako dodatočného právneho základu napadnutého nariadenia je tiež odôvodnené, lebo jadrové elektrárne patria do pôsobnosti tohto nariadenia. Hoci článok 41 AE ukladá podnikom povinnosť oznamovať ich projekty Komisii, aby mohla vyhodnotiť každý projekt individuálne, článok 187 AE je právny základ zverujúci Komisii právomoc požadovať informácie, ktoré považuje za potrebné na splnenie všetkých svojich úloh. Postupy upravené v článku 337 ZFEÚ a článku 187 AE sú pritom zlučiteľné, pričom kumulovanie týchto dvoch ustanovení nezasahuje do právomocí Parlamentu.

42 Rada dopĺňa, že viac či menej dôležitá účasť inštitúcie na tvorbe aktu nemôže určovať voľbu právneho základu, ktorý musí spočívať výlučne v cieli a obsahu tohto aktu. Konanie na účely rozhodnutia o danom akte je dôsledkom prijatého právneho základu a nie naopak.

43 Subsidiárne Rada žiada, aby v prípade, že Súdny dvor rozhodne o zrušení napadnutého nariadenia, jeho účinky zostali zachované až do prijatia nového aktu.

Posúdenie Súdnym dvorom

44 Podľa ustálenej judikatúry voľba právneho základu aktu Únie musí byť založená na objektívnych prvkoch, ktoré možno preskúmať v rámci súdneho preskúmania, medzi ktoré patria predovšetkým cieľ a obsah aktu, a nie vzhľadom na právny základ zvolený pre prijatie iných aktov Únie, ktoré prípadne vykazujú podobné vlastnosti. Okrem toho, pokiaľ v Zmluve existuje špeciálne ustanovenie, ktoré môže predstavovať právny základ pre predmetný akt, potom musí byť tento akt založený na takomto ustanovení (rozsudok Parlament/Rada, už citovaný, bod 34 a citovaná judikatúra).

45 Ak preskúmanie opatrenia preukáže, že sleduje dvojaký cieľ alebo že obsahuje dve zložky, a ak jeden z týchto cieľov alebo jednu z týchto zložiek možno označiť za hlavný cieľ alebo hlavnú zložku, zatiaľ čo druhá je iba doplňujúcim cieľom alebo doplňujúcou zložkou, musí byť akt založený na jedinom právnom základe, a to na tom, ktorý si vyžaduje hlavný alebo prevažujúci cieľ alebo zložka (rozsudok Parlament/Rada, už citovaný, bod 35 a citovaná judikatúra).

46 V prípade, ak ide o opatrenie, ktoré naraz sleduje viacero cieľov alebo ktoré má viac zložiek, ktoré sú nerozlučne spojené, a to bez toho, aby jeden cieľ alebo jedna zložka boli doplňujúcimi oproti ostatným, Súdny dvor rozhodol, že pokiaľ sa takto majú uplatniť rôzne ustanovenia Zmluvy, takéto opatrenie sa musí zakladať výnimočne na rôznych príslušných právnych základoch (rozsudok Parlament/Rada, už citovaný, bod 36 a citovaná judikatúra).

47 Ako už však Súdny dvor rozhodol, uplatnenie dvojakého právneho základu je vylúčené, ak sú konania ustanovené pre jeden alebo druhý z týchto základov nezlučiteľné (rozsudok Parlament/Rada, už citovaný, bod 37 a citovaná judikatúra).

48 S cieľom posúdiť dôvodnosť tejto žaloby treba preto preskúmať v prvom rade účel, ako aj obsah napadnutého nariadenia s cieľom určiť v druhom rade, či toto nariadenie mohlo byť platne založené, ako tvrdia Rada, Francúzska republika a Komisia, na článku 337 ZFEÚ namiesto článku 194 ods. 2 ZFEÚ, na ktorý poukazuje Parlament ako na vhodný právny základ, a ďalej v treťom rade preskúmať, či bolo potrebné aj dodatočné uplatnenie článku 187 AE, čo tiež spochybňuje Parlament.

O účele napadnutého nariadenia

49 Odôvodnenie 1 napadnutého nariadenia vysvetľuje, že jeho cieľom je poskytnúť Komisii presné informácie týkajúce sa vývoja investícií do energetických infraštruktúr v Únii, aby mohla plniť svoje úlohy, ktoré sú jej zverené v oblasti energetiky prijatím akéhokoľvek potrebného opatrenia, pokiaľ ide o budúcu rovnováhu ponuky a dopytu v odvetví energetiky.

50 Odôvodnenia 2 až 5 a 8 až 15 napadnutého nariadenia v tejto súvislosti spresňujú, že cieľom sledovaným týmto nariadením je tak umožniť Komisii poskytnúť analýzu štrukturálneho vývoja a perspektív celého energetického systému Únie s cieľom najmä identifikovať možné medzery v infraštruktúre a investíciách z hľadiska rovnováhy ponuky a dopytu a v dôsledku toho zaručiť riadne fungovanie vnútorného trhu a jeho ďalšiu integráciu, zabezpečiť energetické zásoby Únie najmä zavedením väčšej transparentnosti do budúceho vývoja energetického systému Únie, ako aj presadzovať energetickú efektívnosť a úspory energie, osobitne zabezpečením prechodu na nízkouhlíkový energetický systém vývojom nových technológií.

51 Okrem toho v dôvodovej správe k napadnutému nariadeniu, nachádzajúcej sa v návrhu nariadenia Rady o oznamovaní investičných projektov v oblasti energetickej infraštruktúry v rámci Európskeho spoločenstva Komisii a o zrušení nariadenia (ES) č. 736/96 [COM(2009) 361 final], Komisia zdôrazňuje, pokiaľ ide o odôvodnenie a ciele jej návrhu, že tento návrh patrí do kontextu novej energetickej politiky usilujúcej sa najmä o zabezpečenie zásob a zmiernenie klimatických zmien.

52 Z toho jasne vyplýva, že aj keď, ako tvrdí Rada, Francúzska republika a Komisia, je cieľom napadnutého nariadenia zhromažďovanie informácií, toto zhromažďovanie bolo týmto nariadením zavedené na to, aby Únia mohla uskutočniť určité ciele, ktoré jej boli stanovené v oblasti energetiky.

O obsahu napadnutého nariadenia

53 Na úvod treba konštatovať, že viaceré ustanovenia napadnutého nariadenia, ak sa posudzujú oddelene, sa nezdajú byť ako také spojené s uskutočňovaním cieľov politiky Únie v oblasti energetiky.

54 Taký je prípad článku 4 napadnutého nariadenia, ktorý sa obmedzuje na identifikáciu zdroja údajov, ktoré majú byť poskytnuté Komisii, a to podnikov, ktoré majú v pláne uskutočniť investičné projekty do energetických infraštruktúr, ako aj článkov 8 a 9 tohto nariadenia, ktoré sa týkajú spracovania týchto údajov Komisiou a ochrany fyzických osôb v súvislosti so spracovaním údajov. To isté platí o článku 7 uvedeného nariadenia, ktorý sa týka prijímania vykonávacích opatrení toho istého nariadenia Komisiou. Takéto všeobecné ustanovenia môžu byť začlenené do všetkých aktov Únie, ktoré upravujú systém zhromažďovania informácií.

55 Treba však konštatovať, že obsah ostatných ustanovení napadnutého nariadenia sa úzko vzťahuje na energetickú politiku Únie.

56 Ako vyplýva z článku 1 napadnutého nariadenia v spojení s definíciami uvedenými v článku 2 tohto nariadenia, toto nariadenie upravuje zriadenie spoločného rámca, na základe ktorého sa Komisii oznamujú údaje a informácie o investičných projektoch v oblasti infraštruktúr týkajúcich sa prakticky všetkých odvetví energetiky Komisii vrátane elektriny z obnoviteľných zdrojov a biopalív, čo nasvedčuje tomu, že uvedené nariadenie má za cieľ zabezpečenie riadneho fungovania energetického trhu, bezpečnosť dodávok energie v Únii, ako aj vývoj nových a obnoviteľných zdrojov energie.

57 Rovnako tak článok 3 ods. 1 napadnutého nariadenia spresňuje, že údaje a dôležité informácie týkajúce sa týchto investičných projektov musia byť s výnimkou projektov cezhraničného prenosu oznámené v agregovanej podobe, čo znamená, že sú tieto informácie určené na plánovaciu činnosť, ktorá má zabezpečiť rovnováhu medzi ponukou a dopytom v odvetví energetiky v Únii. Tento výklad podporuje odsek 2 tohto článku, keďže tento odsek, ako vyplýva z odôvodnenia 11 tohto nariadenia, s cieľom vyhnúť sa tomu, aby sa opatrenia na vnútorný trh s elektrinou a zemným plynom zdvojovali, oslobodzuje členské štáty od tejto povinnosti zhromažďovať informácie, pokiaľ orgán, ktorý je právom Únie poverený vypracovaním viacročného investičného plánu, už na tento účel zhromaždil informácie zodpovedajúce požiadavkám uvedeného nariadenia.

58 Okrem toho z článku 5 ods. 1 napadnutého nariadenia vyplýva, že toto ustanovenie ukladá členským štátom povinnosť poskytnúť presné a podrobné informácie týkajúce sa ich investičných projektov v odvetví energetiky, najmä objem, druh a hlavné charakteristiky plánovaných kapacít alebo kapacít vo výstavbe, pravdepodobný rok uvedenia do prevádzky, druh použitých zdrojov energie a zariadenia schopné reagovať na krízy v oblasti bezpečnosti dodávok. Okrem toho odsek 3 tohto článku požaduje od členských štátov, aby k svojim oznámeniam pripojili relevantné pripomienky, ako napríklad pripomienky týkajúce sa zdržania alebo prekážok pri realizácii investičných projektov. Je nutné konštatovať, že takéto povinnosti majú zabezpečiť bezpečnosť dodávok energie v Únii.

59 Nakoniec a najmä, článok 10 ods. 1 napadnutého nariadenia stanovuje, že Komisia musí na základe zaslaných informácií a prípadne aj akýchkoľvek iných zdrojov údajov každé dva roky zverejniť medziodvetvovú analýzu štrukturálneho vývoja a perspektív energetického systému Únie, ktorej cieľom je najmä zistenie možnej budúcej nerovnováhy medzi ponukou energie a dopytom po nej, ktorá je významná z hľadiska energetickej politiky Únie, ako aj zvýšenie transparentnosti pre účastníkov trhu, aj potenciálnych. Podľa článku 6 ods. 2 tohto nariadenia môže Komisia v rámci tejto analýzy uverejniť zaslané údaje a informácie v agregovanej podobe, pričom musí zabezpečiť, že sa neuverejnia údaje

o jednotlivých podnikoch a zariadeniach a ani sa z nich tieto údaje nemôžu dať vyvodiť. Tieto ustanovenia tiež zdôrazňujú, že zhromažďovanie informácií zavedené uvedeným nariadením je koncipované tak, že jeho cieľom je uskutočnenie plánovacej činnosti určenej na zabezpečenie fungovania energetického trhu a zabezpečenie bezpečnosti dodávok energie v Únii.

60 Je nutné konštatovať, že tieto ustanovenia, ktoré sa posudzujú v bodoch 56 až 59 tohto rozsudku, definujú základné prvky napadnutého nariadenia, keďže vymedzujú rozsah a presný obsah povinnosti zhromažďovania informácií, zatiaľ čo články 4 a 7 až 9 tohto nariadenia, ktoré upravujú niektoré technické a všeobecnejšie aspekty týkajúce sa tohto zhromažďovania, sú skôr vedľajšej povahy.

61 Za týchto podmienok treba dospieť k záveru, že obsah napadnutého nariadenia vypovedá o tom, že toto nariadenie sa týka najmä zavedenia systému zhromažďovania informácií o investičných projektoch do energetických infraštruktúr určeného na to, aby Únia mohla uskutočňovať ciele stanovené v oblasti energetiky, konkrétne pokiaľ ide o fungovanie vnútorného energetického trhu, zabezpečenie bezpečnosti dodávok energie v Únii a vývoj nových a obnoviteľných zdrojov energie.

O uplatnení vhodného právneho základu z hľadiska Zmluvy o FEÚ

62 Článok 337 ZFEÚ, ktorý sa nachádza v siedmej časti Zmluvy o FEÚ nazvanej „Všeobecné a záverečné ustanovenia“, stanovuje, že „[Komisia] môže… zhromažďovať všetky informácie a vykonávať všetky šetrenia potrebné na splnenie úloh, ktorými je poverená“. V rámci tohto ustanovenia rozhoduje Rada jednoduchou väčšinou bez konzultácie Parlamentu, aj keď v predmetnom prípade k takejto konzultácii došlo.

63 Ako už Súdny dvor rozhodol, uvedené ustanovenie priznáva Komisii všeobecnú právomoc zhromažďovať všetky informácie potrebné na splnenie úloh, ktoré sú jej zverené Zmluvou o FEÚ, takže Rada nie je povinná založiť akty týkajúce sa tejto činnosti zhromažďovania informácií na jednotlivých ustanoveniach tejto zmluvy, ktoré zverujú Komisii špecifické úlohy (pozri v tomto zmysle rozsudok Nemecko/Rada, už citovaný, body 19 a 20).

64 Článok 337 ZFEÚ tak predstavuje právny základ aktov týkajúcich sa všeobecnej činnosti zhromažďovania informácií uskutočňovanej Komisiou bez požiadavky, aby toto zhromažďovanie bolo potrebné na uskutočnenie cieľov určitej politiky Únie.

65 Článok 194 ZFEÚ, ktorý sa nachádza v tretej časti zmluvy o FEÚ nazvanej „Vnútorné politiky a činnosti Únie“ a ktorý sám tvorí hlavu XXI tejto časti s názvom „Energetika“, vo svojom odseku 1 stanovuje, že v rámci vytvorenia a fungovania vnútorného trhu a so zreteľom na potrebu zachovávať a zlepšovať životné prostredie sleduje politika Únie v oblasti energetiky v duchu solidarity medzi členskými štátmi cieľ zabezpečovať fungovanie trhu v oblasti energetiky, zabezpečovať bezpečnosť dodávok energie v Únii, presadzovať energetickú efektívnosť, úsporu a vývoj nových a obnoviteľných zdrojov energie a podporovať prepojenie energetických sietí. Článok 194 ods. 2 prvý pododsek ZFEÚ stanovuje, že „bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie ostatných ustanovení zmlúv“, Parlament a Rada ustanovia opatrenia potrebné na dosiahnutie týchto cieľov, a to v súlade s riadnym legislatívnym postupom stanoveným v článku 294 ZFEÚ, ktorého sa plne zúčastňuje Parlament.

66 Článok 194 ZFEÚ zavedený Lisabonskou zmluvou teda vložil do Zmluvy o FEÚ výslovný právny základ pre politiku Únie v oblasti energetiky. Ako vyplýva z jeho znenia, konkrétne zo znenia jeho odseku 2, toto ustanovenie tvorí právny základ aktov Únie, ktoré sú „potrebné“ na dosiahnutie cieľov stanovených pre uvedenú politiku odsekom 1 uvedeného ustanovenia.

67 Takéto ustanovenie je právnym základom určeným na uplatnenie pre všetky akty prijaté Úniou v oblasti energetiky, ktoré svojou povahou umožňujú uskutočnenie týchto cieľov s výhradou, ako možno vyvodiť z formulácie „bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie ostatných ustanovení zmlúv“

na začiatku odseku 2 článku 194 ZFEÚ, špecifickejších ustanovení stanovených Zmluvou o FEÚ a ktoré sa týkajú energetiky. Ako uviedla Rada, ide najmä o článok 122 ZFEÚ, ktorý sa týka vzniku vážnych ťažkostí v dodávke energetických produktov, alebo článok 170 ZFEÚ, ktorý sa týka transeurópskych sietí, ako aj o právomoci, ktoré má Komisia na základe iných ustanovení tejto zmluvy, aj keď dotknuté opatrenia sledujú tiež jeden z cieľov energetickej politiky uvedených v odseku 1 tohto článku.

68 Z toho vyplýva, že na účely určenia, či je právnym základom aktu Únie, ktorý má, ako je to v predmetnej veci, za cieľ zhromažďovanie informácií v oblasti energetiky, článok 337 ZFEÚ alebo článok 194 ods. 2 ZFEÚ, treba skúmať, či možno tento akt s ohľadom na jeho účel a obsah považovať za potrebný na dosiahnutie cieľov špecificky stanovených pre politiku Únie v oblasti energetiky odsekom 1 tohto posledného uvedeného článku. Pokiaľ ide o takýto prípad, pričom zhromažďovanie informácií možno považovať za jednu zo zložiek tejto politiky, musí byť akt Únie, ktorý ho zavádza, založený na článku 194 ods. 2 ZFEÚ. Akt Únie teda nemôže vychádzať z článku 337 ZFEÚ na základe samotnej skutočnosti, že zavádza systém zhromažďovania informácií (pozri analogicky rozsudok Komisia/Rada, už citovaný, bod 22).

69 V predmetnej veci z bodov 49 a 61 tohto rozsudku vyplýva, že účel a obsah napadnutého nariadenia sa úzko vzťahujú na ciele sledované politikou Únie v oblasti energetiky, špecificky uvedené v článku 194 ods. 1 ZFEÚ.

70 Na rozdiel od toho, čo tvrdí Rada, Francúzska republika a Komisia, nemožno sa domnievať, že napadnuté nariadenie má v tomto ohľade iba nepriamy a vedľajší vplyv na energetickú politiku Únie a že tvorí iba jej „kontext“, pretože uskutočnenie cieľov tejto politiky vyžaduje vykonanie rozsiahlejších opatrení ako len jednoduché zhromažďovanie informácií.

71 Systém zhromažďovania informácií zavedený napadnutým nariadením sa totiž netýka informácií všeobecnej povahy, ale presných údajov a informácií týkajúcich sa energetických infraštruktúr Únie s cieľom umožniť Komisii zistiť možnú nerovnováhu medzi ponukou a dopytom energetických produktov v Únii.

72 Zhromažďovanie týchto informácií sa tak ukazuje ako požiadavka, ktorá predchádza prijatiu všetkých potrebných opatrení Úniou určených na zabezpečenie riadneho fungovania vnútorného energetického trhu, bezpečnosti dodávok energetických produktov, presadzovanie energetickej efektívnosti, ako aj vývoj nových a obnoviteľných zdrojov energie.

73 Z toho vyplýva, že zhromažďovanie informácií zavedené napadnutým nariadením je odôvodnené iba cieľom spočívajúcim v plnení niektorých zo špecifických úloh zverených Únii v článku 194 ods. 1 ZFEÚ, ktorý sa týka energetickej politiky (pozri analogicky rozsudok z 26. januára 2006, Komisia/Rada, C-533/03, Zb. s. I-1025, bod 52).

74 Za týchto podmienok možno zhromažďovanie informácií zavedené napadnutým nariadením považovať za činnosť, ktorá priamo prispieva k uskutočneniu cieľov sledovaných politikou Únie v oblasti energetiky tak, ako sú definované v článku 194 ods. 1 ZFEÚ, a ktorá preto tvorí, ako sa inak uvádza v odôvodnení 8 tohto nariadenia, nástroj „potrebný“ na dosiahnutie týchto cieľov v zmysle odseku 2 uvedeného článku.

75 V tomto ohľade je na rozdiel od toho, čo tvrdí Rada a Komisia, irelevantné, že informácie zhromaždené podľa napadnutého nariadenia môžu byť podľa článku 10 ods. 1 druhého pododseku tohto nariadenia použité na iné účely ako energetická politika. Aj za predpokladu totiž, že Komisia by mohla použiť informácie zhromaždené podľa uvedeného nariadenia na iné účely ako energetická politika tak, ako je definovaná v článku 194 ods. 1 ZFEÚ, nič to nemení na tom, že, ako vyplýva z bodov 49 až 61 tohto rozsudku, účel a obsah toho istého nariadenia patria do tejto politiky.

76 Rovnako tak nemožno súhlasiť s rozlišovaním, ktoré robí Rada a Francúzska republika medzi bezprostredným cieľom napadnutého nariadenia, ktorý sa týka zhromažďovania informácií, a jeho neskorším cieľom, ktorý môže byť sledovaný vďaka informáciám takto získaným Komisiou. Ako totiž právne dostatočne vyplýva z predchádzajúceho preskúmania, zhromažďovanie informácií zavedené týmto nariadením má práve za cieľ umožniť Komisii dosiahnuť špecifické ciele politiky Únie v oblasti energetiky uvedené v článku 194 ods. 1 ZFEÚ. Z toho vyplýva, že v rámci uvedeného nariadenia sú toto zhromažďovanie a cieľ sledovaný týmto nariadením vnútorne spojené a neoddeliteľné.

77 Navyše na rozdiel od toho, čo tvrdia Rada, Francúzska republika a Komisia, z predchádzajúcej analýzy nijako nevyplýva, že článok 337 ZFEÚ už v každom prípade nie je platným právnym základom pre akty Únie, ktoré majú za cieľ zavedenie systému zhromažďovania informácií v rámci sektorovej politiky Únie, takže by toto ustanovenie bolo zbavené akejkoľvek svojej podstaty. Ako totiž vyplýva z bodu 65 až 68 tohto rozsudku, uvedené ustanovenie by sa malo uplatniť najmä vtedy, ak by nebolo možné napadnuté nariadenie považovať za potrebné na dosiahnutie cieľov špecificky uvedených v článku 194 ods. 1 ZFEÚ, pokiaľ ide o politiku Únie v oblasti energetiky.

78 Nakoniec Rada a Komisia tiež nemôžu na účely odôvodnenia svojho výkladu článku 337 ZFEÚ argumentovať článkom 338 ZFEÚ, ktorý sa týka opatrení, ktoré musia byť prijaté na účely vypracovania štatistík. Toto ustanovenie, aj keď sa podobne ako článok 337 ZFEÚ nachádza v siedmej časti Zmluvy o FEÚ nazvanej „Všeobecné a záverečné ustanovenia“, totiž nielenže netvorí právny základ napadnutého nariadenia, ale okrem toho nemá vplyv na preskúmanie dôvodnosti tejto žaloby. Článok 338 ZFEÚ nemôže, a to bez ohľadu na rozsah jeho pôsobnosti, spochybniť rozsah pôsobnosti článku 337 ZFEÚ a článku 194 ZFEÚ, ako vyplýva z ich znení.

79 Treba preto dospieť k záveru, že napadnuté nariadenie nepatrí do pôsobnosti článku 337 ZFEÚ, ale článku 194 ZFEÚ, keďže predstavuje prostriedok potrebný na dosiahnutie cieľov uvedených v odseku 1 tohto posledného uvedeného ustanovenia. Uvedené nariadenie malo byť v dôsledku toho prijaté na základe článku 194 ods. 2 ZFEÚ.

O dodatočnom uplatnení článku 187 AE ako právneho základu napadnutého nariadenia

80 Článok 187 AE, ktorý sa nachádza v hlave V Zmluvy o ESAE nazvanej „Všeobecné ustanovenia“, stanovuje, že Komisia môže zhromažďovať všetky informácie a vykonávať všetky šetrenia potrebné na splnenie úloh, ktorými je poverená touto zmluvou. V rámci tohto ustanovenia rozhoduje Rada v súlade s článkom 106a ods. 1 AE a článkom 16 ods. 3 ZEÚ kvalifikovanou väčšinou bez konzultácie Parlamentu, aj keď v predmetnej veci k takejto konzultácii došlo.

81 S ohľadom na podobnosť znení článku 337 ZFEÚ a článku 187 AE, pokiaľ ide o rozsah ich vecnej pôsobnosti, musí sa toto posledné uvedené ustanovenie z dôvodov uvedených v bodoch 62 až 64 tohto rozsudku považovať za všeobecný právny základ, ktorý sa týka všeobecnej činnosti zhromažďovania informácií vykonávanej Komisiou na účely plnenia úloh, ktoré sú jej zverené Zmluvou o ESAE.

82 V predmetnej veci, hoci je nesporné, ako vyplýva z článku 1 napadnutého nariadenia v spojení s bodom 3.1 jeho prílohy, že sa toto nariadenie týka aj oznamovania investičných projektov týkajúcich sa niektorých jadrových infraštruktúr Komisii, nič to nemení na tom, že z dôvodov uvedených v bodoch 49 až 61 tohto rozsudku sa uvedené nariadenie vzhľadom na svoj účel a obsah týka vykonania politiky Únie v oblasti energetiky všeobecne, a nie politiky Únie v špecifickej oblasti jadrovej energie, ako je definovaná Zmluvou o ESAE.

83 Informácie týkajúce sa jadrových infraštruktúr teda tvoria iba jednu zo zložiek všetkých relevantných informácií týkajúcich sa energetického systému Únie ako celku, ktorými Komisia musí disponovať, aby, ako vyplýva z odôvodnenia 8 napadnutého nariadenia, mohla vykonávať celkové posúdenie ponuky a dopytu v oblasti energetiky, najmä s cieľom zabezpečiť bezpečnosť dodávok energie v Únii.

84 V tomto ohľade treba navyše uviesť, že je nepochybné, že napadnuté nariadenie, ako vyplýva z jeho odôvodnenia 7, nepatrí do rámca cieľa spočívajúceho v podpore alebo koordinácii investícií v jadrovej oblasti, stanoveného v článkoch 40 AE až 44 AE, ktoré sa týkajú najmä oznamovania všetkých individuálnych investičných projektov v oblasti jadrovej energie týkajúcich sa nových zariadení, ako aj ich výmen alebo zmien určitého významu podnikmi pôsobiacimi v tejto oblasti. Napadnuté nariadenie sa naopak týka oznamovania agregovaných údajov a informácií týkajúcich sa všetkých investičných projektov do energetických infraštruktúr všetkými členskými štátmi.

85 Z toho vyplýva, že napadnuté nariadenie nepatrí do pôsobnosti článku 187 AE.

86 V dôsledku toho treba dospieť k záveru, že napadnuté nariadenie v rozsahu, v akom je založené na článku 187 AE, bolo prijaté na chybnom právnom základe, a že malo byť prijaté iba na základe článku 194 ods. 2 ZFEÚ.

87 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba napadnuté nariadenie zrušiť v rozsahu, v akom je založené na článku 337 ZFEÚ a článku 187 AE.

O návrhu na zachovanie účinkov napadnutého nariadenia

88 Parlament podporovaný v tejto súvislosti Radou navrhuje, aby Súdny dvor v prípade, že zruší napadnuté nariadenie, zachoval účinky tohto nariadenia až do prijatia nového nariadenia.

89 Z tohto hľadiska treba pripomenúť, že podľa článku 264 druhého odseku ZFEÚ môže Súdny dvor, ak to považuje za potrebné, uviesť, ktoré účinky nariadenia vyhláseného za neplatné sa považujú za konečné.

90 V tomto prípade treba uviesť, že napadnuté nariadenie v súlade s jeho článkom 13 nadobudlo účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*, ktorým je 15. júl 2010.

91 Treba pripustiť, že zrušenie napadnutého nariadenia by bez toho, aby boli zachované jeho účinky, mohlo mať negatívne dôsledky na uskutočnenie politiky Únie v oblasti energetiky, keďže toto nariadenie predstavuje v rozsahu, v akom umožňuje zabezpečiť zhromažďovanie informácií potrebných na uskutočnenie cieľov sledovaných touto politikou, nevyhnutnú predchádzajúcu podmienku na to, aby inštitúcie Únie mohli prijať všetky opatrenia potrebné na tento účel. Ak sa Parlament domáha zrušenia uvedeného nariadenia z dôvodu, že bol pri tomto nariadení uplatnený nesprávny právny základ, nespochybňuje ani jeho účel, ani obsah.

92 Za týchto podmienok treba dospieť k záveru, že existujú významné dôvody právnej istoty, ktoré odôvodňujú, aby Súdny dvor vyhovel návrhu účastníkov konania smerujúcemu k zachovaniu účinkov napadnutého nariadenia.

93 Je preto opodstatnené zachovať účinky tohto nariadenia dovtedy, kým v primeranej lehote nenadobudne účinnosť nové nariadenie založené na vhodnom právnom základe, a to článku 194 ods. 2 ZFEÚ.

O trovách

94 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Parlament navrhol zaviazať Radu na náhradu trov konania a Rada nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania. Francúzska republika a Komisia, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci konania na podporu návrhov Rady, znášajú v súlade s článkom 69 ods. 4 prvým pododsekom toho istého rokovacieho poriadku svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Nariadenie Rady (EÚ, Euratom) č. 617/2010 z 24. júna 2010 o oznamovaní investičných projektov v oblasti energetickej infraštruktúry v rámci Európskej únie Komisii a o zrušení nariadenia (ES) č. 736/96 sa zrušuje.**

2. **Účinky nariadenia č. 617/2010 sú zachované až dovtedy, kým v primeranej lehote odo dňa vyhlásenia tohto rozsudku nenadobudne účinnosť nové nariadenie založené na vhodnom právnom základe, a to článku 194 ods. 2 ZFEÚ.**

3. **Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania okrem trov konania Francúzskej republiky a Európskej komisie.**

4. **Francúzska republika a Európska komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy